TALE

30. april 2008

J.nr. 303-0028/08-21-0006

PA1/RKC

Beskæftigelsesministerens tale ved samråd i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg den 7. maj 2008 om: **L 147** - Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Begrænsning af retten til nedsatte dagpenge m.v.).

Samrådsspørgsmål A:

"Ministeren bedes redegøre for, om der er overensstemmelse mellem aftaleteksten i aftalen om en jobplan mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Ny Alliance af 28. februar 2008 og så det fremsatte lovforslag L 147. I forlængelser heraf bedes ministeren oplyse, om det var hensigten med aftalen at ramme lønmodtagere ansat under overenskomster med ret til hjemsendelse, og løsarbejdere der ikke er fastansat i en deltidsstilling?"

Jeg mener, der er god overensstemmelse mellem aftalen om en jobplan af 28. februar 2008 og lovforslaget.

Partierne bag jobplanen har indgået aftale om, at alle, uanset ansættelsesform, fremover skal have samme ret til supplerende dagpenge. Reglerne indfases sådan, at alle, der ikke har været omfattet af en tidsbegrænsning, fremadrettet får ret til 30 ugers supplerende dagpenge inden for 104 uger. Det er aftalt at udmønte forslaget sådan, at reglerne får virkning fra den 14. april 2008.

Denne del af aftalen afspejler sig i lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, hvoraf det fremgår at retten til supplerende dagpenge begrænses til 30 uger inden for 104 uger for alle, og hvor det af bemærkningerne fremgår, at der i de 30 uger ikke fratrækkes gamle uger med supplerende dagpenge. Det fremgår endvi-

dere af lovforslagets § 2, at reglerne får virkning fra 14. april 2008.

Aftalen indeholder også en overgangsordning for personer, der modtager supplerende dagpenge efter den gældende tidsbegrænsning på 52 uger inden for 70 uger. Denne gruppe bevarer retten til i alt 52 ydelsesuger inden for den nye referenceperiode. Det vil sige, at allerede forbrugte uger med supplerende dagpenge trækkes fra de 52 uger. Det er efterfølgende aftalt med forligspartierne, at overgangsordningen får virkning, når lovforslaget træder i kraft.

Denne del af aftalen er udmøntet i lovforslagets § 2, stk. 3.

Efter aftale med forligspartierne er der desuden fremsat et ændringsforslag til lovforslaget. Ændringsforslaget stiller visse fuldtidsforsikrede medlemmer bedre end efter lovforslaget. Desuden sikres det, at der ikke er nogen, som mister retten til supplerende dagpenge med tilbagevirkende kraft.

Endvidere vil jeg fremhæve, at det fremgår klart af aftalen om en jobplan, at der ikke ændres på genoptjeningskravet. Dette er præciseret i ændringsforslaget til lovforslaget for at slå helt fast, at der skal genoptjenes efter samme regler som altid. Det betyder at dem, der skulle genoptjene efter de gældende regler, også skal genoptjene for at få ret til supplerende dagpenge efter de nye regler.

Så ja, jeg mener der er god overensstemmelse mellem aftalen og lovforslaget.

Forligspartierne har fået både lovforslag og ændringsforslag sendt til udtalelser. Jeg mener derfor, at begge forslag er udtryk for forligspartiernes fælles opfattelse af, hvordan jobplanen skal udmøntes.

Til spørgsmålet om, hvorvidt det var hensigten med aftalen at ramme lønmodtagere ansat under overenskomster med ret til hjemsendelse, og løsarbejdere, der ikke er fastansat i en deltidsstilling, så er svaret: Ja.

Det fremgår klart af aftalen, at ALLE fremover skal have samme ret til supplerende dagpenge – uanset ansættelsesforhold.

Lovforslaget er ikke et opgør med retten til supplerende dagpenge eller et ønske om at ramme bestemte grupper eller brancher. Tværtimod.

Vi afskaffer jo ikke de supplerende dagpenge.

Men i en tid, hvor vi mangler arbejdskraft, er det helt afgørende, at vi justerer vores regler, så de understøtter de udfordringer vi står over for. Derfor kan vi heller ikke acceptere, at supplerende dagpenge bliver brugt som en permanent støtteordning til deltidsansættelser. Vi har brug for, at arbejdsgivere og arbejdstagere i højere grad efterspørger og udbyder arbejde på fuld tid.

Med kombinationen af ret til supplerende dagpenge i 30 uger inden for en periode på 104 uger synes jeg, at vi har fundet en model, som understøtter formålet med supplerende dagpenge – nemlig at supplerende dagpenge er en kompensation mod kortvarig delvis ledighed.

Med lovændringen sikrer vi, at der fortsat er en fleksibilitet for arbejdsgivere og arbejdstagere på arbejdsmarkedet, samt at supplerende dagpenge kan være en vej ind på arbejdsmarkedet til varig fuldtidsbeskæftigelse.

Det er min opfattelse, at såvel aftalen som lovforslaget er et udtryk for en fælles opfattelse af denne udfordring og den valgte løsning.